

Med salg sidestilles i denne lov optagelse af bestillinger. Skriftlige og telefoniske bestillinger er dog tilladt i den pågældende butiks lukketid, men de således bestilte varer må ikke leveres før den påfølgende åbningstids begyndelse.

Bestemmelserne i stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse på personlig henvendelse om bestillingsoptagelse på dagblade og andre trykte skrifter samt sådanne varer, på hvilke der optages bestillinger ved personlig henvendelse med hjemmel i § 29, stk. 3, i næringslov af 28. april 1931.“

Endvidere gaves ved lovforslaget de grupper af handlende (f. eks. bagere, konfektoreforretninger, chokoladeforretninger, iskiosker, butikker på godkendte lejrpladser), der efter de gældende regler kan holde åbent fra kl. 6 til kl. 21 eller 22, samme adgang til frit at fastlægge deres åbningstider som de øvrige handlende efter lovforslaget. Den højest tilladte ugentlige åbningstid foresloges dog for disse grupper fastsat til 105 timer, hvilket omtrentligt svarer til disse gruppers sædvanlige antal ugentlige åbningstimer.

For at forhindre omgåelse ved aftaler (brancheaftaler) om åbningstider indeholdt lovforslaget endvidere en bestemmelse om, at *alle aftaler om åbningstidernes fastlæggelse skulle være uforbindende.*

Ved 1. behandling pegede *handelsministeren* på, at det fremsatte lovforslag fuldstændig brød med princippet i den gældende lukkelov, der bygger på ensartede åbningstider. Selv om forslaget imødekom en del af den kritik, der havde været rejst imod lukkeloven, kunne der rettes så mange tungtvejende indvendinger mod forslagens princip, at den nugældende ordning burde bevares.

Handelsministeren fremhævede i denne forbindelse, at såvel detailhandelens organisationer som funktionærorganisationerne havde taget afstand fra en ændring af princippet i lukkeloven, og at det ikke var hans indtryk, at der bag de ønsker om en vidtgående liberalisering af lukkeloven, som kom til orde ved forskellige lejligheder, i virkeligheden var en så bred tilslutning, at tiden kunne siges at være moden til et brud med den hidtidige linje i retstilstanden på dette område.

Handelsministeren fortsatte:

„Lovforslaget vil i øvrigt kunne skabe usikkerhed blandt forbrugerne med hensyn til, hvornår den enkelte butik har åbent; ganske vist skal åbningstiden fremgå af opslag ved butikken, og en